

CONSTANTINO HUGRONO

Equiti &c.

Hug. Reverentissimus S. P.

Quod salute sapientis dicta, & epus Jola & castris
missa mei meminisse dignatus sis, Vir nobilissime,
nullum tibi debeo. Scripsit jam Puteano, antequam
tuam acciperem, presertim me, quod mandarat.
Post Jola à filio misi literas, quibus iterum requiruntur
iudicium meum de Bistexto. Non aliud certe habeo,
nisi ut tecum, & cum Henrico nos Jro respondeamus, ad
maiora natum videri sublimis ingenium. In coelestibus
animis non ferimus vulgaria, quae in illis, qui summi scribunt,
non adeo solemus contemnere. Utrumque cum in literis
tuis, Vir nobilissime, animadvertam, iterum te mihi
adire audeo. Quod si, ut non parum videri, hoc argu-
mentum minus ad palatum tui sit, saltem ut tanquam
cultus mei argumentum accipere ne graveris, rogo. Henricus
horos sic imper fuit, publicus a magis Jro excelsus, qui
discedens summum omnibus sui desiderium reliquit, mihi
hoc etiam Carmen Honori Confelis scriptum, quod cum
tetrasticho meo eximium simile habeto. Misit
& dignissimus tanto parente filius Bredam expu-
gnatam, poema dignum, quod illius Jro nomen suum
praferret, & cui divinis versibus (o beatum juvenem!)
honorem adderes. Nobilissime. Domine vale, &
me nominis tui admiratorem amare spergo.
Dordrecht XIX Dec. MDCCXXXVII.

Illus. Trissimo, & excellentiss. viro
D. CHRISTIANO HUGENIO,
Equiti, Zúlichensi Domino,
Principi à Cons. & Secretis,

Hagani.